

кій-о трудъ человѣческій. Почитай учителя си, като втораго отца и благодѣтеля, и послѣ-
дувай на все совѣты-те му. Здравствуй
проче, и храни мой-а совѣтъ: Защо така ще
самъ сось крайня радость

твой чадолюбивѣйшій отецъ
Вукета Величковићъ.

Единъ сынъ моли баща си да му даде
дозволеніе да остави ученіе-то

Чадолюбивѣйший отче!

Най големо благодѣяніе ще ми быде, ако
ми дадете дозволеніе да оставимъ училище-то
и ученіе-то. Азъ самъ худоуменъ и непонят-
ливъ, и со всѣмъ щото желаемъ сось часто-
то прилѣжаніе и сось неутруженныи-а трудъ
да дополнимъ естественно-то недостаточе-
ство, и да го исправимъ, обаче всуе се тру-
димъ нещастный, и останувамъ всегда въ
предградіе-то на ученіе-то. Соученицы-те
ми ме не навидать, подсмивять ми се, и ме
имать у презрѣніе, като глупава, неугодна нимъ
и досадителна. Тѣмже обичамъ да оставимъ
ученіе-то, и, ако є сось ваша воля, да нау-
чимъ єдно какво да є художество, ако бы да
є и най уничтоженно-то. Пріимете, молимъ вы,
усерднѣйшій отче, това мое прошеніе, и на-
правете моя-та воля, за кое-то ще останемъ
въ сичкій-а си животъ

чадолюбивѣйшему ми отцу
одолженъ сынъ Г. Крнијскій